

94/2002. (V. 5.) Korm. rendelet

a csomagolásról és a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályairól

A hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) 14. §-a (6) bekezdésének *a*) pontjában, valamint 59. §-a (1) bekezdésének *h*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

A rendelet hatálya

1. § (1) A rendelet hatálya kiterjed

a) az ország területén forgalmazott termék csomagolására és a csomagolási hulladéokra,
b) azokra a természetes személyekre, jogi személyekre és gazdálkodó szervezetekre [Ptk. 685. § *c*) pont], akiknél, illetve amelyeknél a csomagolás előállítása történik, csomagolási hulladék keletkezik, vagy akik, illetve amelyek a csomagolási hulladékkal kapcsolatos tevékenységet folytatnak.

(2) Nem terjed ki a rendelet hatálya

a) radioaktív anyagok csomagolására és csomagolásának hulladékára,
b) közúti, vasúti, hajzási és légi szállítótartályokra.

Értelmező rendelkezések

2. § (1) E rendelet alkalmazásában

a) *csomagolás*

aa) valamennyi olyan termék, amelyet a termelő, a felhasználó vagy a fogyasztó áruk (a nyersanyagtól a feldolgozott áruig) befogadására, megóvására, kezelésére, szállítására és bemutatására használ, ideértve az ugyanilyen célra használt egyszer használatos terméket,

ab) az *aa*) pontban meghatározottaknak - a csomagolás által biztosított egyéb funkciók sérelme nélkül - megfelelő tételek, kivéve, ha az adott tétel a termék szerves részét képezi és a termék tárolásához, eltartásához vagy megőrzéséhez annak teljes élettartama alatt szükséges, és annak egyes elemeit együttes felhasználásra, fogyasztásra vagy értékesítésre szánták,

ac) az eladási helyen történő megtöltésre tervezett és szánt, illetve az eladási helyen eladott vagy megtöltött csomagolási funkciót ellátó egyszer használatos tételek,

ad) a termékre közvetlenül ráakasztott vagy ahhoz rögzített, csomagolási funkciót ellátó kiegészítő elemek, kivéve, ha azok a termékek szerves részei, és az elemeket együttes fogyasztásra vagy értékesítésre szánták, a csomagolásba beépülő egyéb összetevőket és kiegészítő elemek azon csomagolás részének kell tekinteni, amelyikbe azokat beépítették;

b) *csomagolási hulladék*: hulladéknak minősülő minden csomagolás;

c) *anyagában történő hasznosítás*: a Hgt. 18. § (1) bekezdés *a*)-*b*) pontjaiban és (2) bekezdésében meghatározott hulladékhasznosítás;

d) *hasznosítási díj (licenstdíj)*: a koordináló szervezet részére, az általa a visszavételi, hasznosítási és az ezzel összefüggő adatszolgáltatási kötelezettség a Hgt. szerinti kötelezettől történő átvállalása fejében, az átvett csomagolási hulladék fajtája és mennyisége függvényében meghatározott díj;

e) *gyártó*: a csomagolt termék gyártója.

(2) A csomagolás lehet

a) a fogyasztói (elsődleges) csomagolás, amely értékesítési egységet képez a végső felhasználó vagy fogyasztó számára a vásárláskor, illetve a védendő termékkel közvetlenül érintkezik;

b) gyűjtő- (másodlagos) csomagolás az, amely a vásárlás helyén meghatározott értékesítési egységet foglal össze, a végső felhasználó vagy fogyasztó részére történő értékesítéstől függetlenül, vagy a fogyasztói csomagolástól elkülöníthető anélkül, hogy annak tulajdonságait megváltoztatná;

c) szállítási (harmadlagos) csomagolás: a fogyasztói vagy gyűjtőcsomagolás kezelését és szállítását, továbbá a fizikai kezelésnél és szállításnál történő károsodás elkerülését elősegítő csomagolás.

(3) A csomagolásnak, illetve csomagolásnak nem minősülő tételeket szemléltető példákat az (1) bekezdés *a*) pontjának alkalmazása alapján a 3. számú melléklet tartalmazza.

A csomagolás előállítására és jelölésére vonatkozó követelmények

3. § (1) Nem forgalmazható olyan csomagolás, illetve nem helyezhető el termék olyan csomagolásban, amelyben, illetve amelynek csomagolásában, illetve annak összetevőiben - a (2) bekezdés kivételével - az ólom, kadmium, higany és króm (VI) (a továbbiakban együtt: nehézfém) összesített koncentrációja a 0,01 tömegszázalékot meghaladja.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem terjed ki:

a) az ólomkristály csomagolásra;

b) a csomagolási célú üvegre, ha az (1) bekezdés szerinti határérték túllépését kizárólag az előállításához felhasznált anyagában hasznosított üvegcserep nehézfém-tartalma okozza, és az üveggyártási folyamat során nehézfém szándékos hozzáadására nem került sor;

c) a műanyag ládára, illetve raklapra, ha anyagában történő hasznosítás eredményeként állítják elő.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben az átlagos nehézfém-koncentráció az egyes üvegolvasztó kemencékben végzett, a normális és rendszeres tevékenységet jellemző, bármely tizenkét egymást követő havi ellenőrző mérés alapján túllépi a 0,02 tömegszázalékot, az előállító köteles erről a hatóságnak jelentést küldeni. A jelentésnek tartalmaznia kell:

a) a mért értékeket,

b) az alkalmazott mérési módszerek leírását,

c) a jelen lévő nehézfém-koncentráció feltételezett forrását, valamint

d) a nehézfém-koncentráció csökkentésére tervezett intézkedések részletes leírását.

(4) Amennyiben a csomagolási célú üveget nem az Európai Közösség területén állították elő, a (3) bekezdés szerinti jelentéstételi kötelezettség a csomagolási célú üveg első hazai forgalomba hozóját terheli. Az Európai Közösség más tagállamából történt behozatal esetén a forgalomba hozó az érintett tagállamban a 2001/171/EK bizottsági határozat 5. cikke alapján megtett bejelentés másolatát köteles a hatóság kérésére bemutatni.

(5) A (3) bekezdés szerinti ellenőrző mérések eredményeit és az alkalmazott mérési módszereket az előállító, illetve a (4) bekezdés szerinti esetben az első forgalomba hozó köteles a hatóság kérésére bármikor rendelkezésre bocsátani.

(6) A (2) bekezdés *c)* pontja szerinti esetben az (1) bekezdésben meghatározott tilalom akkor nem áll fenn, ha

a) csomagolási hulladéknak minősülő műanyag alapanyagú láda, raklap kerül felhasználásra,

b) az új alapanyag tömege a felhasznált hulladék tömegének 20%-át nem haladja meg,

c) nehézfém a gyártás során nem kerül felhasználásra,

d) az előállított műanyag ládák és raklapok olyan elosztó, illetve hasznosító rendszerbe kerülnek, ahol élettartamuk alatt a rendszerben maradásuk 90%-os arányban biztosított, és

e) a műanyag ládák és raklapok felhasználása egyedi nyilvántartásra kerül.

(7) A (2) bekezdés *c)* pontja szerinti műanyag ládákat, raklapokat a nehézfém-tartalomra utaló azonosító jelzéssel kell ellátni. Az azonosító jelzéssel ellátott műanyag ládák, raklapok visszagyűjtését és újrahasználatát, hasznosítását a gyártó, illetve a forgalmazó köteles biztosítani.

4. § (1) Nem hozható forgalomba olyan csomagolás, amely nem felel meg az 1. számú mellékletben foglalt lényegi követelményeknek.

(2) A csomagolás összetételére, valamint újrahasználható, hasznosítható (ideértve az anyagában történő hasznosítást is) jellegére vonatkozó lényegi követelményeket az 1. számú melléklet tartalmazza.

(3) A lényegi követelményeknek megfelel az a csomagolás, amely esetében az 1. számú melléklet 4. pontjában meghatározott szabványokban foglaltak teljesülnek.

5. § (1) A gyártó a csomagolás anyagára, hulladékára, illetve a csomagolási hulladék kezelési módjára utaló azonosító jelölést (a továbbiakban: azonosítást) alkalmazhat. Amennyiben a gyártó az azonosításról döntött, - a külön jogszabályban meghatározott egyéb jelöléseken kívül - kizárólag a *2. számú mellékletben* meghatározott azonosítási rendszert, illetve módokat alkalmazhatja. Az ennek meg nem felelő vagy megtévesztő azonosításokat, jelöléseket - a forgalomba hozatal előtt - el kell távolítani a csomagolásról.

(2) A csomagoláson vagy a csomagoláshoz rögzített címkén - a külön jogszabályban meghatározottakon túlmenően - az azonosításnak

a) jól láthatónak,

b) tartósnak, valamint

c) a csomagolás felnyitása után is jól olvashatónak

kell lennie.

(3) Jogszabály a csomagolás anyagára, hulladékának kezelési módjára vonatkozó azonosítás vagy más jelölés kötelező alkalmazását elrendelheti.

A csomagolási hulladék kezelésére vonatkozó előírások

6. § (1) A csomagolási hulladék - más hulladéktól elkülönített - visszavételét, valamint hasznosítását a gyártónak kell biztosítania.

(2) A gyártó az (1) bekezdés szerinti kötelezettségét saját maga teljesíti, vagy hasznosításra erre engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezetnek átadással teljesítheti, illetve az arra alkalmas csomagolás újrahasználatát biztosíthatja. A visszavételi és hasznosítási kötelezettség önállóan vagy a Hgt. 11. §-a szerinti hasznosítást koordináló szervezet (a továbbiakban: koordináló szervezet) útján teljesíthető.

(3) A termékértékesítést a fogyasztó számára végző gyártó mentesül a visszavételi és hasznosítási kötelezettség teljesítése alól, ha a fogyasztó számára értékesített termék csomagolása az éves szinten

- a) műanyag vagy fém esetén összesen 200 kg-ot,
- b) papír vagy fa esetén 500 kg-ot,
- c) üveg esetén 800 kg-ot

nem haladja meg.

(4) A termékértékesítést a fogyasztó számára végző gyártó a visszavételi és hasznosítási kötelezettség átadásáról a csomagolóanyagot, eszközt előállítóval megállapodhat, ha a fogyasztó számára értékesített termék csomagolása az éves szinten

- a) műanyag vagy fém esetén összesen 500 kg-ot,
- b) papír vagy fa esetén 1000 kg-ot,
- c) üveg esetén 2000 kg-ot

nem haladja meg. Amennyiben a termékértékesítést a fogyasztó számára végző gyártó a csomagolást nem közvetlenül az azt előállítótól szerzi be, gyártónak a csomagolóanyag, illetve eszköz első megrendelőjét kell tekinteni. Megállapodásnak minősül a csomagolóanyagot, illetve eszközön nyilvántartott koordináló szervezet által előírt jelzés feltüntetése.

(5) A Hgt. 8. §-a szerinti visszavételi kötelezettség alapján 2012. december 31. napjáig el kell érni, hogy a hulladékká vált csomagolóanyagok tömegének legalább 60%-a hasznosításra vagy hulladékégető műben energiahasznosítás mellett elégetésre kerüljön, valamint legalább 55%-a, de legfeljebb 80%-a anyagában kerüljön hasznosításra, úgy hogy ez az arány a hulladékot alkotó egyes anyagok tekintetében legalább a következő legyen:

- a) üveg esetében 60%,
- b) papír és karton esetében 60%,
- c) fém esetében 50%,
- d) fa esetében 15%,
- e) műanyag esetében 22,5%, kizárólag azokat az anyagokat figyelembe véve, amelyeket újból műanyagokká dolgoznak fel.

(6) Az (5) bekezdésben meghatározottak teljesítése érdekében a gyártónak gondoskodnia kell az 5. számú mellékletben meghatározott anyagában történő hasznosítási arányok teljesítéséről, az Országos Hulladékgazdálkodási Tervvel összhangban.

(7) A hasznosítási kötelezettség teljesítésének minősül a Magyarországon képződött és begyűjtött csomagolási hulladék külföldön megvalósított hasznosítása is. Az Európai Közösség területéről kivitt csomagolási hulladék csak akkor minősül teljesítésnek, ha annak hasznosítása igazoltan olyan körülmények között történt meg, amelyek általános értelemben egyenértékűek a vonatkozó hazai, illetve közösségi jogszabályokban előírtakkal. A teljesítés igazolása érdekében a környezetvédelmi hatóság kötelezheti a gyártót az egyenértékűség bizonyítására az igénybe vett hasznosítási technológia, illetve a vonatkozó engedélyei bemutatásával.

7. § (1) A fogyasztó kérheti a forgalmazótól, hogy részére a terméket, árut szállítási (harmadlagos), illetve gyűjtő- (másodlagos) csomagolás nélkül adja át, illetőleg azt a forgalmazónál hagyhatja. A fogyasztó kérelme csak abban az esetben utasítható el, ha az

- a) veszélyeztetné a termék biztonságos üzembe helyezését,
- b) a használatának biztonságát,
- c) a termék a csomagolás nélkül biztonságosan nem szállítható, vagy
- d) jogszabály kizárja.

(2) Az a forgalmazó, akinél az általa értékesített termék szállítási (harmadlagos), illetve gyűjtő- (másodlagos) csomagolása az éves szinten

- a) műanyag vagy fém esetén összesen 500 kg-ot,
- b) papír vagy fa esetén összesen 1000 kg-ot,
- c) üveg esetén 2000 kg-ot

meghaladja, szállítási (harmadlagos), illetve gyűjtő (másodlagos) csomagolás visszavételét - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - nem tagadhatja meg.

A nyilvántartásba vétel, a nyilvántartás kezelése

8. § (1) A koordináló szervezet, illetve - amennyiben nem csatlakozott koordináló szervezethez - a gyártót (a továbbiakban együtt: kötelezett) az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: Főfelügyelőség) nyilvántartásba veszi.

(2) A koordináló szervezethez nem csatlakozott gyártó a nyilvántartásba vétel iránti kérelmet az e rendelet szerinti kötelezettség keletkezését követő 15 napon belül a következő tartalommal nyújtja be:

a) a kötelezett neve, székhelye, adószáma, valamint

b) a 4. számú mellékletben meghatározott adattartalommal a 6. § szerinti kötelezettség teljesítésének módja.

(3) Az a koordináló szervezethez csatlakozott gyártó, amely valamely csomagolásfajta hasznosítását önállóan teljesíti, nyilvántartásba vétel tekintetében koordináló szervezethez nem csatlakozott gyártónak minősül.

(4) A nyilvántartásba vétel iránti kérelemhez csatolni kell:

a) a nem gazdasági társaságként működő gazdálkodó szervezet jogerős bírósági bejegyzésének megtörténtét igazoló közhiteles okmányokat;

b) gazdasági társaság, illetve egyéni cég esetén három hónapnál nem régebbi eredeti cégkivonatot, továbbá a cégbíróságon iktatott, de még el nem bírált változásbejegyzési kérelem hiteles másolatát;

c) a cég képviselőjére vagy jegyzésére jogosult személy eredeti aláírási címpéldányát vagy annak közjegyző által hitelesített másolatát;

d) a tevékenységgel összefüggő, külön jogszabályokban előírt engedély, hatósági igazolás hiteles másolatát.

(5) Az a koordináló szervezet vehető nyilvántartásba, amely a külön jogszabály szerint közhasznú jogállásúnak minősül, teljesíti a (2) bekezdés *a)* pontjában, valamint (4) bekezdésben foglaltakat, továbbá

a) amelynek szolgáltatásait bárki igénybe veheti az alapszabályban vagy alapító okiratában meghatározott feltételek teljesítése esetén,

b) amely alkalmas a hasznosítási kötelezettség teljesítéséhez kapcsolódó adatok kezelésére,

c) az alaptevékenységhez szükséges mértékű jegyzett tőkével rendelkezik, valamint

d) csatolja üzletszabályzatának tervezetét, ideértve az általános szerződési feltételeket is.

(6) A koordináló szervezet az (5) bekezdés *b)* pontja szerint adatok kezelésére akkor alkalmas, ha

a) vállalja valamennyi csatlakozott gyártó visszavételi, újrahasználati, hasznosítási kötelezettségéhez kapcsolódó adatszolgáltatási kötelezettségének teljesítését, és

b) biztosítani tudja az érintett gyártók, valamint a csomagolás újrahasználatának, illetve a csomagolási hulladék hasznosításának olyan nyilvántartását, amely alapján megállapítható a Hgt.-ben meghatározott kötelező hasznosítási arány teljesítése.

(7) A koordináló szervezet alaptevékenységéhez szükséges mértékű jegyzett tőke mértéke legalább

a) regionális tevékenységet folytatni kívánó koordináló szervezet esetén 25 millió Ft,

b) országos tevékenységet folytatni kívánó koordináló szervezet esetén 50 millió Ft.

9. § (1) A nyilvántartásba vételről a Főfelügyelőség a kérelem benyújtását követő 30 napon belül döntést hoz.

(2) A Főfelügyelőség kötelezettet első alkalommal két évre veszi nyilvántartásba, amely a továbbiakban öt évre - több alkalommal - meghosszabbítható.

(3)

(4) A nyilvántartás a következőket tartalmazza:

a) a kötelezett azonosító adatait, működési területét,

b) a csomagolás újrahasználatára, illetve a csomagolási hulladék hasznosítására vonatkozó kötelezettség teljesítésének módját,

c) a koordináló szervezet esetén - az *a)* és *b)* pontokban foglaltakon túlmenően - a csatlakozottak számára előírt jelet, amely utal a szervezethez való tartozásra.

(5) A kötelezett a nyilvántartásba vételt követően köteles a 8. § (2)-(4) bekezdésekben felsorolt adatokkal kapcsolatos minden változást a Főfelügyelőségnél a változás bekövetkezésétől számított 15 napon belül írásban - a változás tényét igazoló dokumentum csatolásával - bejelenteni.

(6) A koordináló szervezet tevékenységét a nyilvántartásba vételt követően kezdheti meg.

10. § (1) Ha a kötelezett az e rendeletben meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget, a felügyelőség a külön jogszabályban meghatározottak szerint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi.

(2) Amennyiben az ismételt kiszabott bírság nem vezet eredményre, Főfelügyelőség az eredménytelenség megállapítását követő 90. napon a kötelezettet törli a nyilvántartásból. A nyilvántartásból törlést kimondó határozat

kézhezvétele és jogerőre emelkedése közötti időszakban a koordináló szervezet tevékenységével összefüggő új szerződést már nem köthet.

(3) A törlést kimondó határozat jogerőre emelkedésével

a) a koordináló szervezet tevékenységét nem folytathatja tovább,

b) más kötelezett pedig olyan tevékenységet nem folytathat, amely az e rendelet szerinti kötelezettségével összefügg.

A hasznosítási díj megállapítása

11. § (1) A koordináló szervezet a csomagolási hulladék hasznosítására vonatkozó, valamint adatszolgáltatási kötelezettségének körében, rendszeres időközönként megállapítja a különböző csomagolásfajtákra vonatkozó hasznosítási díj mértékét és számításának módját, valamint koordináló szervezethez való csatlakozás - különbségtétel nélkül érvényesülő - feltételeit.

(2) A hasznosítási díj mértékét, számításának módját, megállapításának időpontját és a szervezethez való csatlakozás feltételeit a koordináló szervezet - az érintett gyártók, a forgalmazók, a hulladékhasznosítók, az önkormányzati szövetségek, a csomagolási hulladékot begyűjtő szervezetek és a környezetvédelmi célokra alakult társadalmi szervezetek részvételével létrehozott tanácsadó testület véleményének meghallgatását követően - a Főfelügyelőségnek bejelenti.

(3) A koordináló szervezet által megállapított hasznosítási díj egy, de legfeljebb két évre alkalmazható. A gazdasági körülmények lényeges változása miatt, a (2) bekezdés szerinti tanácsadó testület döntése alapján, a megállapított hasznosítási díj egy évnél rövidebb időszakokra is alkalmazható.

(4) A hasznosítási díj mértékét és számításának módját a környezetvédelemért felelős minisztérium hivatalos lapjában közzé kell tenni.

(5) A (2) bekezdés szerinti, legfeljebb 18 tagú tanácsadó testületbe az érintett gyártók, a forgalmazók, a hulladékhasznosítók, az önkormányzati szövetségek, a csomagolási hulladékot begyűjtő szervezetek, valamint a környezetvédelmi célokra alakult társadalmi szervezetek egyenlő arányban delegálnak képviselőt. A tanácsadó testület maga határozza meg ügyrendjét. Az ügyrendet és a hasznosítási díjra vonatkozó véleményét a testület teljes ülésen hozza meg, az ügyrend, valamint a hasznosítási díjra vonatkozó vélemény elfogadásához a tagok szavazatának kétharmada szükséges.

A csomagolással és a csomagolási hulladékkal kapcsolatos információs rendszer

12. § (1) Nyilvántartást vezet

a) a gyártó a csomagolás jellegéről, a csomagoláshoz felhasznált anyagok megnevezéséről (a nemzetközi ún. HS kódszámok alkalmazásával), fajtájáról, mennyiségéről, valamint a csomagolás újrahasználatra, hasznosításra alkalmasságáról,

b) a kötelezett a visszavett és újrahasznált csomagolás mennyiségéről, továbbá a kötelezett és a hulladékhasznosító a visszavett csomagolási hulladék jellegéről, hasznosításáról és mennyiségéről, illetve e rendelet szerinti kötelezettségeinek teljesítéséről.

(2) A gyártó, valamint a kötelezett az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás alapján a Főfelügyelőségnek a tárgyévét követő év január 31. napjáig adatot szolgáltat.

(3) Az adatszolgáltatásnak tartalmaznia kell különösen:

a) koordináló szervezet esetén a vele szerződéses kapcsolatban álló gazdálkodó szervezetek felsorolását;

b) a felhasznált csomagolás minden anyagkategória szerinti mennyiségével, továbbá újrahasznált mennyiségével kapcsolatos adatokat;

c) a háztartási és háztartáson kívül keletkezett csomagolási hulladék esetében a közreműködésével hasznosított és ártalmatlanított mennyiségeket anyagkategóriák szerint, továbbá anyagkategória szerint a hasznosított és az anyagában hasznosított mennyiségekkel kapcsolatos adatokat.

Az adatszolgáltatást a kötelezett az e rendelet 4. számú melléklete szerinti tartalommal teljesíti.

(4) Az adatszolgáltatásnak a kötelezett által vezetett nyilvántartással való egyezőségét, valamint a gyártó nyilvántartását a Főfelügyelőség az illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség (a továbbiakban: felügyelőség) útján ellenőrzi.

(5) Az adatszolgáltatás, valamint a hatósági ellenőrzés alapján rendelkezésre álló adatokból a Főfelügyelőség, csomagolással, illetve csomagolási hulladékkal kapcsolatos nyilvános információs rendszert hoz létre.

(6) Az információs rendszer tartalmazza - anyagfajtánként és összesítve - a csomagoláshoz felhasznált anyagok mennyiségét, megnevezését (a nemzetközi ún. HS kódszámok alkalmazásával), hasznosíthatóságuk, anyagában történő hasznosítás vagy újrafelhasználásra való alkalmasságuk jellemzőit, valamint a hasznosításra, ártalmatlanításra kerülő csomagolási hulladék jellemzőit, illetve mennyiségét.

(7) A nyilvántartásokban, az adatszolgáltatásnál és az adatfeldolgozásnál a csomagolási hulladék jellemzésére a hulladékok jegyzékéről szóló 16/2001. (VII. 18.) KöM rendelet 15 01 alcsoportjában szereplő kódszámok szerinti besorolást kell alkalmazni. A forgalmazott csomagolás jellemzésére fel kell tüntetni a hulladékká válásakor alkalmazandó besorolásnak megfelelő kódszámot.

Az egyes hatóságok ellenőrzései

13. § (1) Az e rendelet

a) 3. § (1)-(6) bekezdésében foglaltak betartását az a közegészségügyi hatóság,
b) 3. § (7) bekezdése szerinti azonosító jelölés és az 5. § szerinti azonosítás használatát, valamint a 4. § szerinti lényegi követelményeknek való megfelelést a fogyasztóvédelmi hatóság külön jogszabály rendelkezései szerint ellenőrzi.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó, a Hgt. és e rendelet szerinti egyéb kötelezettségek teljesítését a Főfelügyelőség a kötelezett székhelye szerint illetékes felügyelőség bevonásával ellenőrzi.

Záró rendelkezések

14. § (1) Ez a rendelet - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - 2003. január 1. napján lép hatályba. A nem e rendeletnek megfelelően előállított termékeket és csomagolásokat 2004. január 1-jéig a forgalomból ki kell vonni.

(2) E rendelet 8-9. §-ai és 11-12. §-ai 2002. szeptember 15-én lépnek hatályba.

(3)

(4) A 3. § (2) bekezdésének meghatározott kivétel

a)

b) 3. § (2) bekezdésének c) pontja szerinti esetben 2009. február 9-ig alkalmazható.

(5) Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról,

b) az Európai Parlament és a Tanács 2004/12/EK irányelve (2004. február 11.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról,

c) az Európai Parlament és a Tanács 2005/20/EK irányelve (2005. március 9.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról,

d) a Bizottság 97/129/EK határozata (1997. január 28.) a csomagolóanyagok jelölési rendszerének létrehozásáról az Európai Parlament és a Tanács a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvének megfelelően,

e) a Bizottság 2005/270/EK határozata (2005. március 20.) az Európai Parlament és a Tanács a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvének megfelelő adatbázis létrehozásához szükséges adatlapok bevezetéséről,

f) a Bizottság 1999/177/EK határozata (1999. február 8.) a műanyag ládákra és műanyag raklapokra vonatkozó eltérés feltételeinek megállapításáról, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvben megállapított nehézfémkoncentráció-szintekkel kapcsolatban,

g) a Bizottság 2001/171/EK határozata (2001. február 19.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvben meghatározott nehézfémkoncentráció-szintekkel kapcsolatban az üvegsomagolásra vonatkozó eltérés feltételeinek meghatározásáról,

h) a Bizottság 2001/524/EK határozata (2001. június 28.) az EN 13428:2000, az EN 13429:2000, az EN 13430:2000, az EN 13431:2000 és az EN 13432:2000 szabványhivatkozásnak a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvvel kapcsolatban az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való közzétételről,

i) a Bizottság 2006/340/EK határozata (2006. május 8.) a 2001/171/EK határozatnak a 94/62/EK irányelvben meghatározott nehézfémkoncentráció-szintekkel kapcsolatban az üvegsomagolásra vonatkozó eltérés érvényességének meghosszabbítása érdekében történő módosításáról,

j) a Bizottság 2005/C 44/13 közleménye az Európai Parlament és a Tanács csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv végrehajtása keretében az irányelv értelmében összehangolt szabványok címeinek és hivatkozásainak közzétételéről.

1. számú melléklet a 94/2002. (V. 5.) Korm. rendelethez

A csomagolás összetételére, valamint az újrahasználatosságra, illetve a hasznosíthatóságra vonatkozó lényegi követelmények

1. A csomagolás gyártására és összetételére vonatkozó követelmények

- A csomagolást úgy kell előállítani, hogy a csomagolás térfogata és tömege arra a minimálisan elégséges mennyiségre korlátozódjék, amely fenntartja a csomagolt termék és a fogyasztó számára a biztonságosság, higiénia és elfogadhatóság szükséges szintjét.

- A csomagolást úgy kell megtervezni, előállítani és forgalmazni, hogy lehetővé tegyék annak újrahasználatát vagy hasznosítását [beleértve az anyagában történő hasznosítást (újrafeldolgozást)], és minimumra csökkentsék annak a környezetre gyakorolt hatását, amikor a csomagolási hulladékok vagy a csomagolási hulladékgyártási műveletek anyagmaradékát ártalmatlanítják.

- A csomagolást úgy kell előállítani, hogy minimumra csökkentsék az ártalmas és más veszélyes anyagok jelenlétét bármilyen csomagolási összetevő vagy csomagolóanyag alkotóelemei között, tekintettel azoknak a kezelés során levegőbe kibocsátott anyagban, különösen salakban vagy csurgalékvízben való jelenlétére, amikor a csomagolást vagy a gazdálkodási műveletekből származó anyagmaradékokat vagy a csomagolási hulladékot elégetik, hulladék lerakóhelyen ártalmatlanítják vagy egyéb módon kezelik.

2. A csomagolás újrahasználatos jellegére vonatkozó követelmények

Az alábbi követelményeket egyidejűleg kell kielégíteni:

- a csomagolás fizikai tulajdonságainak és jellemzőinek lehetővé kell tenniük több fordulót, vagy visszatérést (rotációt) a felhasználás rendes körülményei között előre látható feltételek mellett;

- teljesíteniük kell a hasznosítható csomagolásra vonatkozó sajátos követelményeket, amikor a csomagolást már nem használják fel újra, és ezáltal hulladékká válik.

3. A csomagolás hasznosítható jellegére vonatkozó követelmények

- *Az anyagában történő hasznosítás:* a csomagolást úgy kell előállítani, hogy a piacképes termékek gyártása során felhasznált anyagok bizonyos súlyszázalékának visszaforgatását lehetővé tegyék. E százalékos arány megállapítása azon anyagtípustól függően változhat, amelyből a csomagolás összetevődik.

- *Az energia-visszanyerés formájában hasznosítható csomagolás:* az energia-visszanyerés céljából feldolgozott csomagolási hulladéknak minimális alsó fűtőértékkel kell rendelkeznie ahhoz, hogy lehetővé tegye az energia-visszanyerés optimalizálását.

- *A komposztálás formájában hasznosítható csomagolás:* a komposztálás céljából feldolgozott csomagolási hulladéknak olyan biológiai úton lebontható jelleggel kell rendelkeznie, hogy az ne akadályozza az elkülönített begyűjtést és azt a komposztálási eljárást vagy tevékenységet, amelynek azt alávetik.

- *Biológiai úton lebontható csomagolás:* a biológiai úton lebontható csomagolásnak olyan összetétellel kell rendelkeznie, hogy képes legyen fizikai, kémiai, termikus vagy biológiai bomlásra úgy, hogy a levegő jelenlétében végső soron szén-dioxidra, biomasszára, vízre vagy levegő kizárása mellett elsősorban metánná bomoljon.

4. Az egyes követelményekre vonatkozó, referenciaként szolgáló szabványok a következők:

ESzSz	Az összehangolt szabvány hivatkozása és címe (és referenciadokumentum)	A helyettesített szabvány hivatkozása	A helyettesített szabvány megfelelőségére vonatkozó vélelem megszűnésének időpontja
-------	---	---------------------------------------	---

CEN	EN 13427:2004 Csomagolás - A csomagolásra és a csomagolási hulladékra vonatkozó európai szabványok alkalmazásának követelményei	-	
CEN	EN 13428:2004 Csomagolás - Külön követelmények a gyártásra és összetételre - Megelőzés anyagfelhasználás-csökkentéssel	EN 13428:2000	Ennek a közzétételnek a napja
CEN	EN 13429:2004 Csomagolás - Újrahasználat	-	
CEN	EN 13430:2004 Csomagolás - Az alapanyagkénti hasznosítással visszanyerhető csomagolás követelményei	-	
CEN	EN 13431:2004 Csomagolás - Energetikailag hasznosítható csomagolások követelményei, beleértve a legkisebb alsó fűtőérték meghatározását is	-	
CEN	EN 13432:2000 Csomagolás - Komposztálással és biológiai lebomlással hasznosítható csomagolás követelményei - Vizsgálati program és a csomagolás végleges elfogadásának értékelési feltételei	-	

2. számú melléklet a 94/2002. (V. 5.) Korm. rendelethez

Azonosítási rendszer

Az alkalmazott számozás 1-6-ig műanyagra, 20-22-ig papírra és kartonra, 40-41-ig fémre, 50-51-ig fára, 60-61-ig textilre 70-72-ig üvegre és 80-98-ig kompozitokra vonatkozik.

Az azonosítási rendszer az illető anyagra rövidítést is használhat. Az anyagokat számozási rendszerrel, illetőleg rövidítéssel lehet azonosítani. Az azonosító jelek a csomagolás újrahasználatos vagy hasznosítható jellegére utaló grafikus jel alatt jelenjenek meg.

Műanyagok számozási és azonosítási rendszere:

Anyag	Rövidítés	Számozás
Polietilén-tereftalát	PET	1
Nagysűrűségű polietilén	HDPE	2
Polivinilklorid	PVC	3
Kissűrűségű polietilén	LDPE	4
Polipropilén	PP	5
Polisztirol	PS	6

Papír és karton számozási és azonosítási rendszere:

Anyag	Rövidítés	Számozás
Hullámlemez	PAP	20
Nem hullámlemez jellegű karton	PAP	21
Papír	PAP	22

Fémek számozási és azonosítási rendszere:

Anyag	Rövidítés	Számozás
Acél	FE	40

Alumínium	ALU	41
-----------	-----	----

Faanyagok számozási és azonosítási rendszere:

Anyag	Rövidítés	Számozás
Fa	FOR	50
Parafa	FOR	51

Textiliák számozási és rövidítési rendszere:

Anyag	Rövidítés	Számozás
Gyapot	TEX	60
Juta	TEX	61

Üvegek számozási és rövidítési rendszere:

Anyag	Rövidítés	Számozás
Szintelen üveg	GL	70
Zöld üveg	GL	71
Barna üveg	GL	72

Kompozitok számozási és rövidítési rendszere:

Anyag	Rövidítés	Számozás
Papír és karton/különböző fémek		80
Papír és karton/műanyag		81
Papír és karton/alumínium		82
Papír és karton/ónozott lemez		83
Papír és karton/műanyag/alumínium		84
Papír és karton/műanyag/alumínium/ónozott lemez		85
Műanyag/alumínium		90
Műanyag/ónozott lemez		91
Műanyag/különböző fémek		92
Üveg/műanyag		95
Üveg/alumínium		96
Üveg/ónozott lemez		97
Üveg/különböző fémek		98

Kompozitok: több különböző anyagból felépülő rendszerek, ahol az egyes összetevők kézzel vagy egyszerű eszközökkel nem választhatók szét. A rendelet értelmezésében kompozitoknak tekinthetők azon - ilyen jellegű - rendszerek, ahol a főkomponens 90%-nál kisebb tömegszázalékban van jelen.

3. számú melléklet a 94/2002. (V. 5.) Korm. rendelethez

A csomagolásnak, illetve csomagolásnak nem minősülő tételek szemléltető példái

Példák a 2. § (1) bekezdés ab) pontjában foglalt feltételek alkalmazására

Csomagolás

Édességet tartalmazó doboz

CD tokot borító fóliaburkolat

Nem csomagolás

		tonna	tonna	tonna	tonna	tonna	tonna	tonna	tonna
		(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)
Üveg									
Műanyag									
Papír/karton									
Fém	Alumínium								
	Acél								
	Összesen								
Fa									
Egyéb									
Összesen									

Megjegyzések az 1. táblázathoz:

- (1) Fehér négyzetek: Az adatok szolgáltatása kötelező. Becslések alkalmazhatók, de azoknak empirikus adatokon kell alapulniuk, és magyarázatot kell fűzni hozzájuk a módszertani leírásban.
- (2) Halványan árnyékolt négyzetek: Az adatszolgáltatás kötelező, de közelítő becslések elfogadhatók. E becslésekhez a módszertani leírásban magyarázatot kell fűzni.
- (3) Sötéten árnyékolt négyzetek: Az adatok szolgáltatása önkéntes.
- (4) E határozat alkalmazásában a műanyagok anyagában történő hasznosításának számításánál kizárólag a „polimerből-polimert” eredményező folyamatok vehetők figyelembe.
- (5) A c oszlop magában foglalja az anyagában történő hasznosítás összes formáját, beleértve a szerves anyagában történő hasznosítást is, de nem tartalmazza az alapanyagában történő „anyagában történő hasznosítást”.
- (6) A d oszlopnak a b és c oszlopok összegének kell lennie.
- (7) Az f oszlop magában foglalja a hasznosítás összes formáját, kivéve az anyagában történő hasznosítást és az energetikai hasznosítást.
- (8) A h oszlopnak a d, e, f és g oszlopok összegének kell lennie.
- (9) A hasznosítás vagy a hulladékégető műben energetikai hasznosítással történő elégetés aránya e rendelet értelmében: h oszlop/a oszlop.
- (10) Az anyagában történő hasznosítási arány e rendelet alkalmazásában: d oszlop/a oszlop.
- (11) A fára vonatkozó adatokat nem szabad az egyes csomagolóanyagok minimum 15% tömegszázalékos célkitűzésének elérésénél a számításnál felhasználni.
- (12) A „műanyagok” az alábbi alcsoportokra bonthatók: PET, polietilén, polipropilén, polisztirol, PVC és egyéb
- (13) Az egyéb kategóriában a főcsoportokba nem besorolható csomagolások szerepelhetnek, mint például természetes szálakból (juta, szizál stb.) készült zsákok.

2. táblázat

A kötelezett tevékenysége következtében Magyarországon képződött, azonban hasznosítás vagy a hulladékégető műben energetikai hasznosítással történő elégetés céljából más tagállamokba vagy a Közösségen kívülre küldött, vagy exportált csomagolási hulladék mennyiségei

Anyag	Más tagállamokba vagy a Közösségen kívülre az alábbi célokból küldött, vagy exportált csomagolási hulladék				
	alapanyagként hasznosítva	egyéb módon anyagában hasznosítva	energia-visszanyerés	a hasznosítás más formái	hulladékégető műben energetikai hasznosítással történő elégetés

		tonna	tonna	tonna	tonna	tonna
Üveg						
Műanyag						
Papír és karton						
Fém	Alumínium					
	Acél					
	Összesen					
Fa						
Egyéb						
Összesen						

Megjegyzések a 2. táblázathoz:

- (1) E táblázat adatai csak azon mennyiségekre vonatkoznak, amelyeket a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló ezen rendelet által előírt kötelezettségek értelmében figyelembe kell venni. Ezek az adatok az 1. táblázatban már szolgáltatott adatok részhalmazai.
- (2) Halványan árnyékolt négyzetek: Az adatok szolgáltatása kötelező, de megközelítő becslések elfogadhatók. E becslésekhez a módszertani leírásban magyarázatot kell fűzni.
- (3) Sötétén árnyékolt négyzetek: Az adatszolgáltatás önkéntes.
- (4) E melléklet értelmében a műanyagok anyagának újrafeldolgozása magában foglalja az összes anyagot, amelyek újrafeldolgozása után műanyagot kapnak.

3. táblázat

Újrahasználható csomagolások (Kitöltendő az ezeket a rendszereket önkéntesen alkalmazó gyártók által)

Anyag	Csomagolás típus	Termék	Újrahasználható csomagolásban levő termék mennyisége [Liter] vagy [kg]	Forgalomban levő újrahasználató egységek száma	Átlagos éves megtett körök száma	Átlagos élettartam
Üveg	Palack	Italok				
		Egyéb				
	Tároló					
Műanyag	Tartály hordó >20L, <250L	Élelmiszer				
		Nem élelmiszer				
	Hordók >250L	Élelmiszer				
		Nem élelmiszer				
	„Nagy zsákok”					
Palackok	Italok					

			Egyéb				
		Dobozok					
		Konténerek					
		Rekeszek					
		Raklapok					
Karton/papír		Dobozok					
		Raklapok					
Fémek	Alumínium	Tartályok >50L	Élelmiszer				
			Nem élelmiszer				
		Tartályok >50L, <300L	Élelmiszer				
			Nem élelmiszer				
	Acél	Tartályok <50L	Élelmiszer				
			Nem élelmiszer				
		Tartályok >50L, <300L	Élelmiszer				
			Nem élelmiszer				
Fa		Dobozok					
		Rekeszek					
		Tartályok					
		Raklapok					

A táblázatok kitöltésénél az azokban szereplő fogalmakat, az egyes anyagfajtákra, illetve kezelési módokra vonatkozó adatokat a következő meghatározásoknak megfelelően kell alkalmazni:

1. a) „kompozit-csomagolás”: különböző, egymástól kézzel szétválaszthatatlan anyagokból álló csomagolás;
1. b) „csomagolási hulladék keletkezése”: azon, a kötelezett tevékenysége következtében létrejött csomagolóanyag-mennyiséget jelenti, amely jelen rendelet meghatározásával összhangban áruk tárolása, védelme, kezelése, szállítása és bemutatása céljából való felhasználását követően hulladékká válik;
1. c) „hasznosított csomagolási hulladék”: a kötelezett tevékenysége következtében keletkezett csomagolási hulladék azon mennyiségét jelenti, amely hasznosításra kerül, függetlenül attól, hogy a csomagolási hulladékot Magyarországon, egy másik tagállamban vagy a Közösségen kívül hasznosítják;
1. d) „hasznosított vagy hulladékégető müben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladék”: a kötelezett tevékenysége következtében keletkezett csomagolási hulladék azon mennyiségét jelenti, amelyet hasznosítanak vagy hulladékégető müben energetikai hasznosítással elégetnek, függetlenül attól, hogy a csomagolási hulladékot Magyarországon, egy másik tagállamban vagy a Közösségen kívül hasznosítják, vagy hulladékégető müben energetikai hasznosítással égetik el;
1. e) „anyagában hasznosított csomagolási hulladék” a Magyarországon keletkezett csomagolási hulladék azon mennyiségét jelenti, amely anyagában történő hasznosításra kerül, függetlenül attól, hogy a csomagolási hulladék itthon, egy másik tagállamban vagy a Közösségen kívül kerül anyagában történő hasznosításra;
1. f) jelen rendelet értelmezésében a „hasznosított vagy hulladékégető müben energetikai hasznosítással elégetett hulladék aránya” a hasznosított vagy hulladékégető müben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladék összes mennyiségének és a képződött csomagolási hulladék összes mennyiségének hányadosát jelenti;

1. g) jelen rendelet alkalmazásában az „anyagában történő hasznosítási arány” az anyagában hasznosított csomagolási hulladék összes mennyiségének és a képződött csomagolási hulladék összes mennyiségének hányadosát jelenti.

2. a) Nem minősül csomagolási hulladéknak a csomagolás vagy a csomagoló anyag termeléséből, vagy bármely más termelési, gyártási folyamatból származó termelési, gyártási maradék.

2. b) Az adatszolgáltatás szempontjából az a feltételezés alkalmazandó, hogy a kötelezett tevékenysége következtében egy adott évben Magyarországon képződött csomagolási hulladék mennyisége megegyezik az általa Magyarországon ugyanabban az évben piaci forgalomba hozott csomagolás mennyiségével.

3. a) Az „összes csomagolásra” vonatkozó adatok magukban foglalják az e rendelet 2. §-ában meghatározott minden csomagolást. Különösen a kisebb mennyiségekben előforduló anyagok és az e rendeletben külön nem említett anyagok esetében a kötelezettek becsléseket alkalmazhatnak. E becsléseknek a rendelkezésre álló legjobb információkon kell alapulniuk.

3. b) Az újrahasználatos csomagolásnál azt az időpontot kell a piaci forgalomba hozatal időpontjaként figyelembe venni, amikor a csomagolást először bocsátják azon árukkal együtt a fogyasztók rendelkezésére, amelyek tárolására, védelmére, kezelésére, leszállítására és prezentálására a csomagolást szánják.

3. c) Az újrahasználatos csomagolást nem kell sem csomagolási hulladéknak tekinteni, amikor azt az újra történő használat céljából visszaküldik, sem úgy tekinteni, hogy csomagolásként piaci forgalomba hozzák, amikor egy árunál újrahasználatos és ismét a fogyasztók rendelkezésére bocsátják.

3. d) Az újrahasználatos csomagolást csomagolási hulladéknak kell tekinteni, ha hasznos élettartama végén kivonják a forgalomból.

3. e) A kötelezett által alkalmazott újrahasználatos csomagolásból származóan keletkezett csomagolási hulladékról feltételezhető, hogy mennyisége megegyezik ugyanabban az évben az újrahasználatos csomagolásból piaci forgalomba hozott mennyiséggel. Az esetleges eltérést indokolni kell.

3. f) A kötelezetteknek a kompozit-csomagolást a tömegszázalék szerint túlsúlyban lévő anyag alapján kell jelenteni. Továbbá az „összetett anyagok” hasznosításáról és anyagában történő hasznosításáról szóló különálló adatokat önkéntes alapon meg lehet adni.

3. g) A hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömege a hatékony hasznosítási vagy anyagában történő hasznosítási folyamatba bevitt csomagolási hulladék mennyiségével egyenlő. Akkor, ha egy hulladékválogató létesítmény, a hatékony hasznosítási vagy anyagában történő hasznosítási technológiák felé történő kibocsátását jelentős veszteségek nélkül végzi, akkor elfogadható az, hogy ezt a kibocsátást a hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömegének tekintsék.

3. h) A kötelezett által az Európai Közösségből exportált csomagolási hulladékot csak akkor lehet hasznosított vagy anyagában hasznosított hulladékként figyelembe venni, ha egyértelmű bizonyíték van arra, hogy a hasznosításra vagy anyagában történő hasznosításra a közösségi jogszabályok által előírt feltételekkel nagyjából egyenértékű feltételek mellett került sor.

3. i) Ha a kötelezett más tagállamban vagy a Közösségen kívül keletkezett csomagolási hulladékot hoz be hasznosítás vagy anyagában történő hasznosítás céljából, akkor ez a mennyiség nem számolható el hasznosítottként vagy anyagában hasznosítottként abban a tagállamban, ahova a csomagolási hulladék érkezik.

3. j) Mindazon esetekben, amikor utalás történik a hasznosításra, a vonatkozó rendelkezések *mutatis mutandis* alkalmazandók a hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladéokra is.

4. a) A hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömegét a csomagolási hulladék természetes nedvességtartalma mellett kell mérni, amelynek a piaci forgalomba hozott egyenértékű csomagolás nedvességtartalmával összehasonlíthatónak kell lennie.

4. b) A hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömegének mért adatait korrigálni kell, ha a csomagolási hulladék nedvességtartalma rendszeresen és jelentősen eltér a piaci forgalomba hozott csomagolás nedvességtartalmától, és ha fennáll annak kockázata, hogy ez a csomagolás hasznosítási vagy anyagában történő hasznosítási arányának jelentős túl- vagy alulbecsléséhez vezethet. E korrekcióknak kivételes esetekre kell korlátozódnia, amelyeket sajátos éghajlati vagy egyéb körülmények okoznak. A jelentős korrekciókat az adatösszesítéseknél kell bemutatni, az 5. pontban foglaltak szerint.

4. c) A hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömegébe, amennyire ez gyakorlati szempontból célszerű, nem szabad beleszámítani a csomagolási hulladékkal együtt begyűjtött nem csomagolási anyagok tömegét.

4. d) A hasznosított vagy anyagában hasznosított csomagolási hulladék tömegéről szóló adatokat korrigálni kell, ha a tényleges hasznosítási vagy anyagában történő hasznosítási folyamathoz küldött hulladékban található nem csomagolási anyagok mennyisége azt a kockázatot rejti magában, hogy a csomagolás hasznosítási vagy anyagában történő hasznosítási arányainak jelentős túl- vagy alulbecslése következhet be.

4. e) A kis mennyiségű nem csomagolási anyagok és a szennyeződések miatt, amelyek rendszeresen előfordulhatnak a csomagolási hulladékban, nem szükséges korrekciót végezni.

4. f) Mindazon esetekben, amikor az 1. és 2. pontokban utalás történik a hasznosításra, a vonatkozó rendelkezések *mutatis mutandis* alkalmazandók a hulladékégető műben energetikai hasznosítással elégetett csomagolási hulladéokra is.

5. A megadott táblázatokat évente kell kitölteni. A leírásnak magyarázatot kell adnia bármely alkalmazott becslésről is.

6. A táblázatokon túlmenően, a kötelezettek önkéntesen is szolgáltathatnak a csomagolásról és a csomagolási hulladékokról további adatokat is, ha ezek az adatok rendelkezésre állnak. Ilyen adatok lehetnek:

a) az üres csomagolóeszközök termeléséről, kiviteléről és behozataláról szóló adatok; anyagfajta szerint

b) az újrahasználatos csomagolásokról szóló adatok; (ha önkéntesen részt vesz „gyártóként”, akkor kötelező módon)

c) a csomagolás sajátos altípusairól, így az összetett (kompozit) csomagolóanyagokról szóló adatok

d) a csomagolásban szennyeződésként maradó anyagnak tulajdoníthatóan veszélyesnek minősülő csomagolási hulladék mennyiségéről és minőségéről.

5. számú melléklet a 94/2002. (V. 5.) Korm. rendelethez

A kötelezettek által minimálisan teljesítendő anyagában történő hasznosítási arányok

Anyagfajta	Év		
	2006. (tömegszázalékban)*	2007. (tömegszázalékban)*	2008. (tömegszázalékban)*
Papír	55	60	60
Üveg	18	21	25
Fém	40	45	50
Műanyag	16	18	20
Fa	15	15	15

* A kötelezett termékéből származó hulladék mennyiségének arányában.